

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. Търговище, 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, IX СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Красимира Ив. Колева

при участието на секретаря Желя Люб. Иванова
като разгледа докладваното от Красимира Ив. Колева Гражданско дело № 20233530101370 по описа за 2023 година

Предявен е положителен установителен иск за съществуване на вземане, по реда на чл.422 ал.1 ГПК във вр. с чл.415 ал.1 ГПК, за договорна лихва, с правно основание чл.86 ЗЗД.

Ищецът твърди в исковата си молба, че въз основа на заявление от кредитора – „Профи Кредит България“ ЕООД – София, по Ч.гр.д. № 935/2023 г. по описа на РСТ е издадена заповед № 426/20.07.2023г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, с която е разпоредено на длъжниците: **М. Е. С.** от гр. Добрич и **Я. Д. Д.**, от гр. Търговище, **солидарно** да заплатят на кредитора „Профи Кредит България“ ЕООД, сумата от **110.31 лв.**, представляваща непогасена **договорна лихва, начислена за периода 10.08.2019 год. – 03.09.2019 год.** върху главница по договор за потребителски кредит № 3027967914 от 30.01.2018 год., ведно със законната лихва, считано от 28.06.2023 год. до окончателното изплащане, на осн. чл.410, ал.1, т.1 от ГПК, както и направените по делото разноси в размер на 25 лв. държавна такса и 50 лв. юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал.1 и ал.8 от ГПК.

Посочено е в заповедта, че вземането произтича от следните обстоятелства: Неизпълнено задължение по Договор за потребителски кредит № 3027967914 от 30.01.2018 год., сключен между страните, вземането по който е обявено за предсрочно изискуемо, считано от 03.09.2019 год.

Длъжникът- **Я. Д. Д.** е подала възражение против издадената заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК в законния едномесечен срок от връчването и. Съдът е указал на

заявителя да предяви иск по реда на чл.415 ал.1 във вр.чл.422 от ГПК за установяване на вземането си.

Ищецът основава вземането си на сключен между него и ответниците договор за потребителски кредит № 3027967914 от 30.01.2018 год., при следните параметри: Сума на кредита: 5000 лв.; Срок на кредита: 24 месеца; Размер на вноската: 309.11 лв.; Годишен процент на разходите (ГПР): 49.89 %; Годишен лихвен процент: 41.17 %; Лихвен процент на ден: 0.11 %; Общо задължение по кредита: 7418.64 лв. По избран и закупен пакет от допълнителни услуги: Възнаграждение за закупен пакет от допълнителни услуги: 1777.92 лв. и Размер на вноската по закупен пакет от допълнителни услуги: 74.08 лв.

На основание ОУ към договора за потребителски кредит във връзка с чл. 121- чл. 127 от Закона за задълженията и договорите Я. Д. Д., в качеството си на съдължник по договора за потребителски кредит, се задължава да отговаря солидарно с М. Е. С. за задължението по договора при условията, посочени в договора.

Кредиторът изпълнява точно и в срок задълженията си по договора, като на 30.01.2018 г. превежда парична сума в размер на 5000.00 лв. по посочена от длъжника М. Е. С., банкова сметка.

Съгласно чл. 4 от Общите условия към ДПК № 3027967914 солидарните длъжници, дължат на дружеството договорно възнаграждение за изтегления кредит. Договорното възнаграждение по заема е предварително определено в погасителния план. Предвид основанието, на което се търси неизплатеното вземане, към падежа на последната погасителна вноска, неизплатеното договорно възнаграждение от страна на длъжника по делото е в размер на 110.31 лв. Договорното възнаграждение се претендира от 10.08.2019 г. - падежа на първата неизплатена вноска до 03.09.2019г. - датата на предсрочна изискуемост.

Длъжниците не са изпълнявали поетите договорни задължения и са направили шестнадесет пълни и една непълна погасителни вноски, видно от приложеното Извлечение по сметка към ДПК № 3027967914, като след изпадането в забава и съгласно уговореното и прието от страните в чл.12.3 от Общите условия към Договора за потребителски кредит: "Кредиторът може да обяви предсрочна изискуемост с писмено уведомление когато Клиентът/Съдължника, съответно техните наследници, настойници или попечители просрочат две или повече последователни месечни вноски в пълен размер.", на 03.09.2019 г. ДПК № 3027967914 е обявен за предсрочно изискуем от страна на кредитора - „ПРОФИ КРЕДИТ България“ ЕООД. На длъжника е изпратено уведомително писмо, с което е информиран, че задължението по заема е обявено за предсрочно изискуемо. Предсрочната изискуемост е настъпила преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, за което длъжникът е бил уведомен.

Към настоящия момент размерът на погасеното от длъжника задължение по ДПК № 3027967914 е в общ размер на 6905.20 лв. С плащанията си длъжникът е погасил част от задълженията по договора, от които номинал в размер на 6368.83 лв. Сумата от 413.19 лв. е отишла за погасяване на лихвите за забава по кредита, на основание т.12.1 от ОУ: „В случай,

че клиентът просрочи плащането на месечна вноса, кредиторът начислява лихва за забава в размер на ОЛП + 10 % годишно, изчислена на всеки ден забава върху размера на просроченото плащане.“. По законната лихва заплатени са 83.18 лв. Сумата от 40.00 лв. е отишла за погасяване на такси по Тарифа за извънсъдебно събиране на вземането, съгласно уговореното в чл.17.4 от Общите условия към ДПК, а именно „КЛ/СД заплаща такси за извършени от КР услуги по Тарифа. КЛ/СД се съгласяват, че КР има право на обезщетение за всички разноси, свързани с действията по извънсъдебно или съдебно събиране на просрочен дълг на КЛ/СД в това число, но не само разноските за телефонни обаждания и/или писма за напомняне за просрочени задължения, посещения на място, смс-и и други съгласно действащата Тарифа. КЛ/СД декларира, че е запознат с действащата към датата на подписване на ДПК Тарифа, като към датата на заплащане на съответната такса, същата се дължи в размер според актуалната към момента на възникване на задължението Тарифа.“.

Кредиторът чрез упълномощен от него кредитен експерт /КЕ/, представя на клиента образец на искане за получаване на потребителски кредит. С помощта на КЕ, КЛ и СД са длъжни надлежно да попълнят и проверят всички клаузи и данни на ДПК. След това КЛ/СД са длъжни собственоръчно да подпишат искането и да го предадат чрез КЕ на кредитора. Ако са изпълнение всички изброени условия Кредиторът се задължава да отпусне на клиента парични средства с параметрите според т. VI Параметри на договора за потребителски кредит.

Ако потребителят е желал, той е могъл да се откаже от кредита в срок от 14 календарни дни, без да посочва причина и да дължи обезщетение съгласно т.7.1.1 ОУ. Ответникът не е сторил това, а е усвоил предоставената в заем сума, което считам за показателно относно наличието на съгласие за получаване на заема при одобрените параметри.

Ответникът се е съгласил с цената на кредита и със сключването на договора, към който момент е бил наясно с общата сума, която трябва да върне, така и с правото си да се откаже от сключения договор, така и с погасяването на кредита

Ищецът моли съдът да постанови решение, с което да се установи съществуване на вземането му към ответницата – солидарен длъжник по ДПК, за сумата в размер на 110.31 лв. , представляващо договорно възнаграждение за периода от 10.08.2019 г. - падежа на първата неизплатена вноса – 10.08.2019 г. до 03.09.2019г. - датата на предсрочна изискуемост, представляващо неизплатено задължение по Договор за потребителски кредит № 3027967914/30.01.2018 г., ведно със законната лихва от дата на подаване на заявлението до изплащане на вземането, както и разноските по делото.

Редовно призован ищецът няма упълномощен процесуален представител. Постъпила е писмена молба, с която поддържа предявения иск.

Ответникът, редовно уведомен за исковата молба, подаде в едномесечния срок и по реда на чл.131 от ГПК писмен отговор, видно от който счита иска за допустим, но неоснователен.

Възраженията на ответника са следните:

- ДПК е нищожен, тъй като съдържа неравноправни клаузи: ГПР е посочен в абсолютна стойност 49.89 %, но не е ясно нито какво включва, нито как е формиран - изрично е уговорен само годишен лихвен процент 41.17%. Липсва посочване на начина на изчисление на същия и начина, по който е формиран посочения ГПР, което води и до неяснота относно включените в него компоненти, а това от своя страна е нарушение на основното изискване за сключване на договора по ясен и разбираем начин - чл. 10, ал. 1 ЗПК.;

- Не става ясно при ГПР от 49,89% какво друго е включено него извън фиксирания годишен лихвен процент от 41,17%, нито дали в него е включен като разход и размерът на възнаграждението за допълнителни услуги, осъществяващо кредита, поради което не може да се прецени дали така посочения ГПР е вярно изчислен и дали не надхвърля петкратния размер на законната лихва, предвид забраната по чл.19, ал.4 от ЗПК.

- Т.нар. „Споразумение за допълнителни услуги“ е част от договора за кредит, но е обособено като отделно съглашение между страните, за да се заобиколи ограничението на чл. 19 ал.4 от ЗПК, който забранява годишния процент на разходите (ГПР) да бъде по-голям от петкратния размер на законната лихва. Видно от съдържанието му, изброените услуги представляват всъщност права, които кредитополучателят има по закон, а и доколкото са свързани пряко с договора за кредит, дължимите суми за тези допълнителни услуги са възнаграждения по договора за кредит, които съгласно чл.19 ал.1 от ЗПК следва да се включат в ГПР, а в случая дори не става ясно и каква част от сумата в общ размер на 1777.92лв. се дължи за всяка от услугите.

- Посочените като услуги възможности не са свързани с каквито и да е негативни последици за кредитора при неизпълнение, както и с никакви права на длъжника в тази връзка, сочещо, че с уговарянето им се нарушават принципите на добросъвестността и добрите нрави, поради което са нищожни, на осн. чл. 26, ал. 1, пр.3-то от ЗЗД.

- Обстоятелството, че тези разходи за допълнителни услуги очевидно не са включени в обявления от кредитора ГПР, съставлява самостоятелно нарушение на закона. Посочения ГПР в договора единствено като абсолютна процентна стойност и с посочване на общата сума, дължима от потребителя и очевидно без да е включена и стойността на допълнителните услуги е нарушено императивното изискване по чл. 11 ал.1 т.10 от ГПК, обстоятелство, обуславящо недействителността на договора изцяло, на осн. чл. 22 вр. чл.11, ал.1, т.10 ЗПК, поради което доводите на ищеца са изцяло неоснователни.

Редовно призована ответницата се яви в открито заседание лично и с упълномощен процесуален представител – адв. М. П. от АК-Търговище, която поддържа писмения отговор, моли иска да бъде отхвърлен като неоснователен, както и да и се заплатят разноските по делото.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Видно от приложеното Ч.гр.д. № 935/2023г. по описа на РС-Търговище, ищецът „Профи Кредит България“ ЕООД – София, е подал на 28.06.2023г. заявление за издаване на заповед по чл.410 от ГПК против ответниците – М. Е. С. от гр. Добрич и Я. Д. Д., от гр. Търговище да заплатят солидарно сумата от 110.31 лв., представляваща непогасена договорна лихва, начислена за периода 10.08.2019 год. – 03.09.2019 год. върху главница по договор за потребителски кредит № 3027967914 от 30.01.2018 год., ведно със законната лихва, считано от 28.06.2023 год. до окончателното изплащане, на осн. чл.410, ал.1, т.1 от ГПК.

Съдът е издал заповед № 426/20.07.2023г. по Ч.гр.д. № 935/2023г. по описа на РС-Търговище за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, с която е разпоредено на длъжника М. Е. С. от гр. Добрич и Я. Д. Д., от гр. Търговище да заплатят солидарно на „Профи Кредит България“ ЕООД – София сумата от 110.31 лв., представляваща непогасена договорна лихва, начислена за периода 10.08.2019 год. – 03.09.2019 год. върху главница по договор за потребителски кредит № 3027967914 от 30.01.2018 год., ведно със законната лихва, считано от 28.06.2023 год. до окончателното изплащане, на осн. чл.410, ал.1, т.1 от ГПК, като и направените в заповедното производство разноски по делото – 25 лв. за държавна такса и 50 лв.-юрисконсултско възнаграждение, на осн. чл.78 ал.1 и ал.8 ГПК. Посочено е в заповедта, съобразно заявлението, че вземането произтича от неизпълнено задължение по договор за потребителски кредит № 3027967914 от 30.01.2018 г., сключен между страните, вземането по който е обявено за предсрочно изискуемо, считано от 03.09.2019г.

Заповедта е връчена на длъжника Я. Д. Д. от гр. Търговище на 23.08.2023г. и на 28.08.2023г. - в законния едномесечен срок същата е подала възражение, като е посочила, че не дължи плащане, тъй като е изтекла погасителната давност. Съдът е дал указания на кредитора да предяви иск за установяване на вземането си против ответницата. Това определя и правния интерес на ищеца от предявяване на настоящия иск по реда на чл.422 от ГПК във вр. чл.415 ал.1 т.1 и т.2 от ГПК и с правно основание по чл.86 от ЗЗД. Що се касае до другия длъжник-М. Е. С., заповедта по чл.410 ГПК е била връчена в условията на чл.47 ал.5 във вр. ал.1 ГПК и с определение № 27/05.01.2024г., връчено на 08.01.2024г., съдът е указал на заявителя да предяви иск по реда на чл.422 ГПК, като към момента не са представени доказателства за това.

От представения по настоящото дело писмен договор, ищецът - „Профи Кредит България“ ЕООД – София, наричан кредитор, от една страна и от друга страна – М. Е. С., наричан за краткост клиент и ответницата по настоящото дело – Я. Д. Обретенова /сега – Д./, наричана за краткост солидарен длъжник, са сключили в Договор за потребителски кредит Профи Кредит Стандарт № 3027967914 на дата 30.01.2018г. ведно с пакет от допълнителни услуги „Екстра+“. Съгласно договора, раздел VI. Параметрите на одобрения кредит са: сумата на кредита: 5000 лв., срок за погасяване на кредита е 24 месеца, размер на вноската по кредита: 309.11 лв.; ГПР 49.89 %; Годишен лихвен процент /ГЛП/ 41.17 %; лихвен процент на ден: 0.11 %; дължима сума по кредита: 7418.64 лв., а по допълнителните услуги

параметрите са следните: възнаграждение за закупен пакет от допълнителни услуги: 1777.92 лв.; размерът на вноската по закупен пакет от допълнителни услуги: 74.08 лв. Съгласно споразумението за предоставяне на пакет от допълнителни услуги от 30.01.2018г. страните се съгласяват, че възнаграждението по пакта за допълнителни услуги е изискуемо с подписването на същото споразумение, но се разсрочва за срока на ДПК на равни месечни вноски и се добавя към месечните вноски за погасяване на главницата. Възнаграждението по пакта за допълнителни услуги за период между настъпилата и следващата падежна дата е изискуемо в пълен размер. Вписаното в ДПК общо задължение по кредита и по пакета от допълнителни услуги е 9196.56 лв. лв. ; общ размер на вноската е 383.19 лв. и уговорена дата на погасяване: 10 ден от месеца.

Няма спор, че преди подписване на договора на клиента е предоставено и е попълнено искане за отпускане на потребителски кредит Профи Кредит Стандарт и стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити. ДПК и Общите условия към ДПК /ОУ/ са подписани от представител на кредитора, клиента-длъжник и съдлъжника.

Безспорно е, че така уговорен в т.4.2 от ОУ - ГЛП е фиксиран, предварително определен в размер на 41.17 %. В ДПК ГПР е посочен в абсолютна стойност 49.89 % и изобщо не е ясно какво включва той. В т.5.2. от ОУ е записано, че при първоначално изчисления на ГПР кредиторът отчита общите положения по Приложение № 1 от ЗПК, и следните допълнителни допускания: ДПК е валиден за срока, за който е сключен; кредиторът и клиентът са длъжни да изпълняват задълженията си в съответствие с условията и сроковете по договора; първоначалното изчисление са прави, като се приеме, че лихвата и другите разходи са неизменен спрямо техния първоначален размер и ще се прилагат до изтичане срока на ДПК. Не се сочи кои са тези „други разходи“, поради което и не е ясно какво включва, какви разходи по см. на чл.19 ал.1 ЗПК и как е определен размера на ГПР. В ДПК не е посочена и „обща сума, дължима от потребителя“. Посочената дължима сума по кредита представлява почти два пъти главницата и не е ясно освен главница и лихва какви разходи включва.

Представен е погасителен план към конкретния ДПК със споразумението за предоставяне на пакет от допълнителни услуги. Погасителният план е подписан от клиента, но не и от съдлъжника /в случая – ответницата/. Съгласно чл.18 от Общите условия към ДПК, неразделна част от ДПК са ОУ, погасителен план, декларация за обработка на лични данни, споразумението за предоставяне на допълнителни услуги и пр., както и ДПК трябва да бъде тълкуван винаги заедно с приложенията. винаги да се тълкува. Докато ДПК, ОУ и споразумението за пакет от допълнителни услуги са подписани, и от клиента, и от съдлъжника, то погасителният план е подписан само от клиента, но не е подписан от съдлъжника. Уговорката в раздел VII от ДПК –за получаване на екземпляр на ДПК и неговите приложения в офис на кредитора, в който е подадено искането за отпускане на кредита и декларирането /по чертата/ с името и подпис на клиента на 30.01.2018г., че е получил екземпляр на ДПК, ОУ, погасителен план и споразумение, изобщо не доказва, че

сдължникът е запознат със съдържанието, подписал и получил погасителния план. След като погасителният план по силата на чл.18 от ОУ е неразделна част от ДПК и е неизменно задължителна част от ДПК по силата на императивната разпоредба на чл.11 ал.1 т. 11 от ЗПК, а сдължникът не е запознат с конкретния погасителен план и не е подписвал такъв, то явно сдължникът не е изразил съгласие по част от ДПК.

В чл.15 от ОУ е уредено право на потребителя да избере и закупи една или повече допълнителни услуги към ДПК. Тези допълнителни услуги са по програма „КЛУБ НА ДОБРИЯ КЛИЕНТ“, уредена в т. V. „Допълнителни възможности за клиента“ в самия ДПК и са описани подробно в чл.15 от ОУ като: 1.Приоритетно разглеждане и изплащане на потребителски кредит; 2. Възможност за отлагане на определен брой вноски; 3. Възможност за намаляване на определен брой вноски; 4. Възможност за смяна на дата на падежа; 5.Улеснена процедура за получаване на допълнителни парични средства. Предпоставка за предоставяне на клиента и на солидарния длъжник да се възползват от всяка една от посочените услуги при изпълнение на специфичните условия за всяка една от тях, съгласно уговореното в ОУ, е задължението на клиента да заплати на кредитора възнаграждение за предоставяне съответно възможността за предоставянето на тези услуги в размер, посочен в т.VI от договора за потребителски кредит. От съдържанието на ОУ към договора за потребителски кредит, в частта досежно визираните допълнителни услуги, за същите са установени различни условия с оглед срока на договора, както и на необходимите документи и доказателства, при предоставянето на които от длъжника, последният може да поиска от кредитора съответната услуга, като при одобрение на заявлението от страна на кредитора, страните подписват споразумение. Задължението за възнаграждение за допълнителни услуги възниква за клиента от деня на подписване на споразумението, разсрочва се и се заплаща като част от погасителните вноски по ДПК. Заплащането на възнаграждението е дължимо без значение дали клиентът ще се ползва от тези допълнителни услуги. Така съгласно чл.4.4. от ОУ в случай, че е закупена допълнителна незадължителна услуга, страните по този ДПК се споразумяват възнаграждението за закупената услуга, което възниква за клиента като задължение към деня на отпускане на кредита, да се разсрочи във времето и да се погасява от клиента като част от погасителните вноски и в рамките на погасителния план.

В чл.12.3.1. от ОУ е уговорено изрично, че в случай, че клиентът или солидарният длъжник просрочи две или повече месечни вноски в пълен размер кредиторът може да обяви предсрочна изискуемост, като кредиторът изпраща на клиента/солидарния длъжник уведомление. Регламентирано е в чл.12.4. от ОУ, че при обявена предсрочна изискуемост на основание чл.12.3. от ОУ, клиентът/ солидарният длъжник и съответно наследниците им дължат остатъчната непогасена главница, остатъчно непогасено възнаграждение при закупени допълнителни услуги, лихва за забава и такси.

От приложения по делото Погасителен план към процесния договор за потребителски кредит се установи безспорно, че месечната погасителна вноска в общ размер от 383.19лв. е формирана като сбор от: вноска по кредита в размер 309.11 лв.

и вноската по закупен пакет от допълнителни услуги в размер 74.08 лв. , като от своя страна само вноската по кредита е формирана като сбор от главница /нарастваща/ и лихва /намаляваща/.

Видно от уведомително писмо от 10.05.2021г. изпратено на ответницата и върнато на 07.06.2021г. с отбелязване, че пратката е непотърсена, ищецът като кредитор уведомява съдлъжника по ДПК, че кредитът е обявен за предсрочно изискуем от 03.09.2019г., като към него момент общата дължима сума е 3558.52 лв., включваща непогасена главница в размер на 2669.12 лв., лихви за забава – 389.40 лв. , такси по Тарифа – 500 лв.

От Извлечението от сметка е видно, че длъжникът е платил по ДПК към дата 17.10.2023г. обща сума в размер на 6905.20 лв., а остатъчното задължение към 17.10.2023г. е в размер на 2150.56 лв. , от което 2040.25 лв. е главница и 110.31 лв. е лихва. Крайният падеж по ДПК – 10.02.2020г. е настъпил, след което на 28.06.2023г. е подадено заявление по чл.410 от ГПК- за лихвата.

Предвид установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Процесният договор за кредит попада под уредбата на ЗПК.

Съдът е длъжен служебно да следи за спазване на императивните разпоредби на чл. 19, чл.10а, чл.22 и чл. 33 ЗПК. Съгласно постоянната практика на Съда на ЕС въпросът дали дадена договорна клауза трябва да бъде обявена за неравноправна следва да се приравни на въпрос от обществен ред, тъй като националният съд е длъжен служебно да преценява неравноправния характер на договорните клаузи, попадащи в приложното поле на Директива 93/13. В този смисъл изрично е обобщена и съдебната практика в Решение от 7.08.2018 г. по съединени дела C-96/16 и C-94/17 на Съда на ЕС. Преценката за спазване на посочените разпоредби е възможно да се направи само на база на твърденията в заявлението, от които произтичат вземанията, като съдът може да съобрази и представените към заявлението договор и общи условия по аргумент от чл. 410, ал. 3 ГПК. Това задължение на съда да следи служебно за неравноправни клаузи, както в заповедното производство, така и в исковото производство, произтича пряко от целта на Директива 93/13/ЕИО и Директива 2008/48 да се осигурява минималната процесуална гаранция за ефективна защита на правата и интересите на потребителите. Този принцип е въздигнат и в основен принцип на гражданския процес, което следва от изричната разпоредба на чл. 7, ал.3 ГПК.

В разпоредбите на чл. 10, ал. 1 и чл. 11, ал. 1-2 от ЗПК са изчерпателно изброени задължителните реквизити на договора, като съобразно чл. 20 от ЗПК, когато не са спазени изискванията по чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7-12 и 20 и ал. 2 и чл. 12, ал. 1, т. 7-9 от ЗПК, договорът за потребителски кредит е недействителен. При подробната преценка и съпоставка на клаузите в процесния ДПК с разпоредбите на ЗПК, съдът счита, че сключеният с ответника договор не отговаря на всички изисквания на ЗПК за действителност, съобразно изискванията на чл.22 от ЗПК. В раздел VI.“Параметри“ са

формулирани: Сума на кредита: 5000 лв.; Дължимата сума по кредита: 7418.64 лв. и Общо задължение по кредита и по допълнителните услуги: 9196.56 лв., като изобщо не е ясно как и въз основа на какво е формирана т.нар. дължимата сума по кредита. Не е ясно как е определен този размер на годишния лихвен процент и на ГПР.

По силата на чл.10 ал.1 от ЗПК, ДПК следва да е изготвен по ясен и разбираем начин, на разбираем език, като задължително изискуема част от съдържанието му с оглед разпоредбата на чл.11 ал.1 т.11 са условията за издължаване на кредита от потребителя, включително погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски. На ответницата като съдлъжник по ДПК не е запозната с конкретния погасителен план, който е неразделна и съществена част от самия ДПК, не е подписвала такъв и не е изразила съгласие по него.

Процесният договор противоречи на разпоредбата на чл. 11 ал.1 т.10 от ЗПК, поради следното: Съгласно посочената разпоредба, договорът за кредит включва годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин. В договора е посочен годишен процент на разходите /ГПР/, но единствено като абсолютна процентна стойност: 49.89 %. Самото цитиране в ОУ като термин „Приложение 1 от ЗПК“ не дава яснота за изчислението на ГПР по определения в Приложение № 1 начин. Няма яснота кои са разходите, неизменни до края на срока на договора. Според разпоредбата на чл. 19, ал. 1 ЗПК, ГПР изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи /лихви, други преки или косвени разходи, комисионни, възнаграждения от всякакъв вид, в т. ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора/, изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. В случая в договора липсва конкретизация и точност относно начина, по който е формиран посочения ГПР, което води и до неяснота относно включените в него компоненти, а това от своя страна е нарушение на основното изискване за сключване на договора по ясен и разбираем начин - чл. 10, ал. 1 ЗПК. Не става ясно как е формиран ГПР и какво друго е включено него извън фиксирания годишен лихвен процент, поради което не може да се прецени дали така посочения ГПР е вярно изчислен и дали в действителност не надхвърля петкратния размер на законната лихва, предвид забраната по чл.19 ал.4 от ЗПК, поради което съдът приема, че посочения ГПР в договора единствено като абсолютна процентна стойност и с посочване на общата сума, дължима от потребителя е нарушено императивното изискване по чл. 11 ал.1 т.10 от ЗПК, обстоятелство, обуславящо недействителността на договора изцяло, на осн. чл. 22 вр. чл.11, ал.1, т.10 ЗПК.

Освен това при кредит в размер на 5000 лв. и дължимата сума по кредита почти в двоен размер 7418.64 лв. благодарение на т.нар. допълнителни услуги, за които няма доказателства кога и как са предоставяни, но възнаграждението за тях е изискуемо със самото подписване на споразумението като неразделна част от ДПК, има общо задължение 9196.56 лв. т.е над 1.89 пъти сумата по кредита! Сами по себе си приоритетното

разглеждане на искането и възможност за отлагане и намаляване на определен брой погасителни вноски и смяна на падежа, съставляват действия по усвояване и управление на кредита и са присъщи на всеки кредитен договор, условията на който могат да бъдат изменяни по взаимно съгласие на страните, без да е необходимо това да бъде оформено като допълнителен пакет услуги и заплащано допълнително от кредитополучателя. Съгласно чл.10а, ал.2 от ЗПК, кредиторът не може да изисква заплащане на такси и комисионни за действия, свързани с усвояване и управление на кредита, при което е налице не само нелоялна търговска практика в отклонение изискването за добросъвестност, за което е ангажирана отговорността на кредитора в други производства (решение №10606/08.07.2019г. по адм.д.№13144/2018г. на ВАС), но и посоченото съглашение, предвид стойността на допълнителните услуги в размер на общо 177.92лв., води до значително неравновесие между правата и задълженията на доставчика на услугите и потребителя по смисъла на чл.143 от ЗЗП.

Отделно от това в чл.18 от ОУ към ДПК се сочи, че неразделна част е Тарифата, но такава не е представена по делото като част от приложенията към ДПК и няма яснота какви такси са били начислявани, за какво и взети ли са предвид при определяне на ГПР.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗПК, всяка клауза в договор за потребителски кредит, имаща за цел или резултат заобикаляне изискванията на този закон, е нищожна. В конкретния случай налице е хипотеза, при която търговецът, с цел да извлече за себе си по-голяма печалба от предвидените ограничения в ЗПК, е въвел клаузата за закупуване на допълнителни услуги и дължимо възнаграждение за такива. Клаузата несъмнено е неправомерна, тъй като е във вреда на потребителя, не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя. Следва да се приеме, че е налице сключване на договор за потребителски кредит в противоречие на закона, което води до предвидената в разпоредбата на чл. 22 ЗПК недействителност.

Предвид направените изводи и съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗПК, съгласно която когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита, следва да се приеме, че ответникът дължи само и единствено неизплатената част от главницата. Но предявеният иск е само и единствено за договорна, възнаградителна лихва. Ето защо искът за установяване съществуване на вземане, предявен по реда на чл.422 ГПК следва да се отхвърли като неоснователен, на осн. чл.422 ал.1 вр. чл.415 ал.1 от ГПК, във вр. с чл. 10 и сл. и чл.22 от ЗПК.

Освен това вземането за непогасена договорна лихва в размер на 110.31 лв. , начислена за периода от 10.08.2019г. до 03.09.2019г. е погасено по давност. Според чл. 111, б. б" и "в" ЗЗД с изтичането на 3-годишна давност се погасяват вземанията за обезщетения и неустойки от неизпълнен договор; вземанията за наем, за лихви и други периодични плащания. Според чл. 114, ал. 1 от ЗЗД давността за всяко вземане – главно или акцесорно за лихви, започва да тече от деня, в който същото е станало изискуемо. Крайният падеж по

ДПК – 10.02.2020г. е настъпил, след което на 28.06.2023г. е подадено заявление по чл.410 от ГПК т.е. след като е изтекла 3-годишната погасителна давност.

С оглед изхода на спора ищецът следва да заплати на ответницата направените по делото разноски в размер на 250 лв.-заплатено адвокатско възнаграждение, на осн. чл.78 ал.3 ГПК.

Въз основа на изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „ПРОФИ КРЕДИТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК 175074752, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. *****, представлявано от С. Н. Н. и Ц. Г. С., чрез пълномощник – юрк. Г. П. А. против Я. Д. Д., ЕГН *****, с адрес гр. Търговище, кв. „В.“, ул. *****, иск за установяване съществуване на вземане за сумата в размер на 110.31 лв., представляваща непогасена договорна лихва, начислена за периода 10.08.2019 год. – 03.09.2019 год. върху главница по договор за потребителски кредит № 3027967914 от 30.01.2018 год., ведно със законната лихва, считано от 28.06.2023 год. до окончателното изплащане, за което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК №426/20.07.2023г. по Ч.гр.д. № 935/2023г. по описа на Районен съд – Търговище, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА „ПРОФИ КРЕДИТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК 175074752, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. *****, представлявано от С. Н. Н. и Ц. Г. Станева, чрез пълномощник – юрк. Г. П. А. ДА ЗАПЛАТИ на Я. Д. Д., ЕГН *****, с адрес гр. Търговище, кв. „В.“, ул. *****, сумата в размер на 250 лв., представляваща направени разноски в исковото производство, на осн. чл.78 ал.3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Окръжен съд - Търговище.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____